

Arrest

nr. 126 018 van 23 juni 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 31 juli 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 juni 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Bij aangetekend schrijven van 7 maart 2012 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 11 juni 2012 de beslissing waarbij de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoeker op 3 juli 2012 ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 07.03.2012 bij onze diensten werd ingediend door:

[...]

nationaliteit: Soedan

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 07.06.2012 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Derhalve kan uit het voorgelegd standaard medisch getuigschrift niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Ambtshalve wijst de Raad erop dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, zeker en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037*).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij aangetekend schrijven van 17 september 2012 een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet richtte tot het bestuur en dit gegrond op dezelfde medische problematiek. Dit gegeven wordt ter terechtzitting niet betwist. Hij opteerde er aldus voor om zijn gezondheidstoestand opnieuw voor te leggen aan het bestuur, zonder eerst het beroep ingesteld bij de Raad af te wachten.

Deze tweede aanvraag om machtiging tot verblijf werd door het bestuur ontvankelijk verklaard op 29 maart 2013, doch vervolgens ongegrond verklaard bij beslissing van 10 februari 2014. Tegen deze beslissing van 10 februari 2014 werd door verzoeker eveneens een beroep ingesteld bij de Raad, beroep dat bij het sluiten der debatten in huidige zaak nog hangende was.

In casu oordeelt de Raad dat niet blijkt welk belang verzoeker nog heeft bij de behandeling van het thans voorliggende beroep. De nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf werd immers alsnog ontvankelijk verklaard en de medische situatie van verzoeker werd naar aanleiding van deze aanvraag in het kader van de gegrondheid opnieuw onderzocht door de ambtenaar-geneesheer en dit aan de hand van meer recente medische stukken en gegevens. Bij deze tweede aanvraag om machtiging tot verblijf werd er door de ambtenaar-geneesheer ook een uitgebreider onderzoek gevoerd en een omvattender advies verstrekt, waardoor kan worden aangenomen dat het eerdere advies dat aan huidige bestreden beslissing ten grondslag ligt als achterhaald kan worden beschouwd. Huidig verzoekschrift, en het hierin opgeworpen middel, handelt ook in grote mate over de (on)ontvankelijkheidsgrond vervat in artikel 9ter, § 3, 4° van de Vreemdelingenwet die niet langer aan de orde is. Voor het overige zijn de in beide verzoekschriften ingeroepen schendingen in wezen dezelfde.

In de hypothese dat de beslissing van 10 februari 2014 dient te worden vernietigd, wordt verzoekers medische situatie opnieuw voorgelegd aan het bestuur dat opnieuw een beslissing zal moeten nemen rekening houdende met het tussengekomen arrest van de Raad. In de hypothese dat het beroep tegen de beslissing van 10 februari 2014 zal worden verworpen, blijkt niet dat het bestuur bij een eventuele nietigverklaring van de thans bestreden beslissing nog een ander standpunt zal kunnen innemen dan datgene dat ten grondslag ligt aan de beslissing van 10 februari 2014 wat de vraag betreft of de aandoening aanleiding kan geven tot een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Ter terechtzitting stelt verzoeker zich op dit punt te gedragen naar de wijsheid van de Raad en brengt hij geen concrete argumenten naar voor om aan te tonen dat hij wel nog een actueel belang behoudt bij de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing.

Ambtshalve dient te worden vastgesteld dat niet blijkt dat verzoeker nog een actueel belang heeft bij voorliggend beroep.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend veertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS